

CENNET UCUZ DEĞİL

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 30.09.2007 tarihli (15.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdü'lillahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Kardeşler,

Peygamber aleyhisselam Efendimizin peygamber olarak gönderilmesinde üç yüz yıl kadar önce bugünkü Riyad denen yerin yakınlarında Necran isimli bir kasabada meydana gelmiş bir olaydan Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ve Kur'an-ı Kerim Buruc suresinde haber veriyor. Şöyle bir olay olmuş: Bir genç, genç yaşta bir delikanlı bir yolla iman ediyor ve imanında Allah'ın veli kulları seviyesine ulaşıyor. Yörenin kralı bunu imanından vaz geçirmeye çalışıyor fakat bir sürü olaylar oluyor ve ne bunu öldürebiliyor ne de imanından vazgeçirebiliyor. Delikanlı buna diyor ki: senin, diyor beni öldürmenin tek yolu var diyor. Bütün şehir halkını meydana toplayacaksın, onların önünde bana ok atacaksın, o okla ölürüm ben diyor. Bütün halkı topluyor, şehir halkını topluyor ve bir ağaca bağlıyorlar delikanlıyı. Ok atıyor, ok delikanlıya isabet etmiyor. Hani ölecektin, diyor. Yanlış iş yaptın, diyor. Oku atarken bismillah diyeceksin diyor. Bismillah dersin ok bana isabet eder diyor. Peygamber Efendimiz haber veriyor arkadaşlar, yani böyle bir hikâye değil bu anlattığım olay. Sahih hadisi şerif naklediyorum. Kral da bunun bir tuzak olduğunu anlamıyor, "bismillah deyip oku atıyor ve delikanlı girtlağından yara alıp ölüyor. Binlerce insan şehirde bu olayı canlı gözleriyle izliyorlar. Büyük bir mucize görmüş oluyorlar böylece. Topluca insanlar birkaç dakika içerisinde iman edip mü'min oluyorlar. Bu sefer anlıyor ki kral tuzağa düştü. Yani bir kişiyi öldürdü, bir mü'min öldürdü, ölen bir mü'min şehir oldu bu sefer. Tutuyor, talimat veriyor. Kanun çıkarıyor, kararnameler çıkarıyor. İman yanlıştır, sakıncalıdır. İşte herkes onun şehirdeki heykelinin önüne gelsin, çabuk tövbe etsin imanından vaz geçsin diye tembih ediyor, bir gün üç gün beş gün uğraşiyor. Kimseyi kandıramıyor veya imanından döndüremiyor. Bakıyor ki iş ciddi. Bunun üzerine şehrin boyundan boyuna büyük çukurlar kazdırıyor. Günlerce onların içine odun doldurtturuyor. Bütün şehri kuşatacak büyük bir ateş çukuru kuruyor. Bütün halkı, on binlerce insanı o ateşin önüne getirttiriyor askerlerine. İşte askerler herkese o delikanlının Rabb'ine mi iman ediyorsun yoksa krala mı iman ediyorsun diyor. Ben krala inandım diyen evine gidiyor. Yok delikanlının Rabb'ine inandım diyen, ateşe atılıyor. Yirmi bin kişi o gün ateşe girmiş arkadaşlar. Cayır cayır kül olmuşlar orada. Kur'an'dan öğreniyoruz. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemin hadisi şeriflerinden öğreniyoruz. Hatta bir kadıncağz kucağında iki günlük çocuğuyla gelmiş, kundağında onu da getirmişler. Kadın yavrusuna acımış, atlamak istememiş. Çocuk dile gelmiş, anne, ateş değil bu. Atla demiş, altında cennet var bunun. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki kundaktayken üç çocuk konuşmuştur, birisi de bu çocuktur. Böyle bir keramet de görülmüş orada. Yirmi bin kişi kardeşler o gün o ateşin içerisine atılıp yağları eriyip kül edilmişler. Ne için? Neden ne? Çünkü iman, gerektiğinde ateşte yanmaya razı olmanın adıdır. Çünkü anladılar ki cennet temenni ile umutla değil, cennet hakkını vermekle elde ediliyor. O yirmi bin kişi cennetin bedelinin o olduğunu anladılar, hiç itiraz etmediler. Evlerinin bahçesine girer gibi ateşe girdiler.

Şimdi arkadaşlar,

Bir insana ateşe atla dersin atlar, iki üç kişi. Ama önünde beş bin on bin kişi insan sıra ile ateşe atlıyor, onların cayır cayır yandığını görüyorsun, on bin beşinci kişi olarak sıra sana geliyor normal sıran gelip atlıyorsun sen de. Ama tamam bizim kral büyük adam demiyorsun. Taviz yok. Çünkü cennet bedel istiyor. Bedelsin cenneti yok Allah Teâlâ'nın. Şimdi hem başını açacaksın diploma uğruna, düğünde kadın erkek bir arada duracaksın, haramlar gırla gidecek, her istediğin gibi yaşayacaksın ondan sonra

öldün mü de rahmetli olacaksın. Allah rahmet etsin çok iyi insandı, dedirteceksin, cennet bu olsaydı kardeşler, Allah İbrahim'ini ateşe attırmazdı. İbrahim aleyhisselam gibi bir peygamber bile mancınıktan ateşe atılmaya razı oldu. Çünkü cennetin bedeli var. Karşılıksız değil. Evet, cennetin karşılığı şifresi la ilahe illallahtır ama bu la ilahe illallah, uygulanmış la ilahe illallahtır. Hakkı verilmiş la ilahe illallah'tır.

Kardeşler,

Cennetin değerinin sıfırlanması mümkün değildir. Değeri sıfırlanmış bir cennet tasavvur edemeyiz. O zaman Allah Teâlâ'nın kullarından binlerce, yüz binlerce insan testerelerle kesildi. Doğrandılar. Sürgün yediler. Onlar boşuna mı bu işkenceyi çektiler olur? Bilal niye dayaklar yedi? Habbab niye kızgın demirlerle dövüldü? Yasir nereye gitti? Sümeyye'ye ne oldu? Ciğeri parçalanan Hamza'ya ne der kıyamet günü Allah, yataktan da cennete giriliyor olursa. Mademki öldükten sonra bir mevlit okunmakla insanlar Firdevs-i Ala'ya çıkıyorlardı Mus'ab'ın kabahati neydi parça parça gitti cesedi. Hamza'nın ciğerleri niye söküldü o zaman? Niye peygamberinin dişi kırıldı alemlere rahmet olduğu halde? Bir bedel var. Cennet bedava değil kardeşler. Cennet devre mülk değil on beş gün yirmi gün kalacaksın. Yüz sene elli sene kalınacak bir yer değil. Bin senelik değil. Bir milyon senelik değil.

Kardeşler,

Sonu olmayan bir rakam. Öyle bir yerin bedelini Allah Teâlâ sabah uykuya rağmen namaza kalkmakla istiyorsa o bedel haktır. Ebediyen uyumayacaksın, hep cennet ırmaklarının şakırtılarıyla hayat süreceksen sabah kalkmasını bileceksin. Allah, böyle istiyor Allah Teâlâ. Sabahleyin o derin uykudan, tatlı uykudan kalkmak cennetin bedelini ödemektir. Alın teriyle, uğraşarak, yorularak, uykusuz kalarak kazandığın paradan zekât verdiğin zaman bedel ödeyebiliyorsun demektir. Allah'ın dostlarıyla bir arada olup gerektiğinde anadan, yardan, vatandan geçebiliyorsun demektir. Bedeli ödenmemiş cennet hayal edemeyiz. O zaman Allah kulları arasında adil olmamış olur. Testereyle ortadan ikiye bölünmüş peygamberi var Allah Teâlâ'nın. Zekeriya aleyhisselamın kesilmiş kafası, Yahya aleyhisselamın kolu Topkapı Sarayındadır arkadaşlar, testereyle kesilmiş, testereyle. Bu bir bedeldir. Kiminden Allah testerenin önünde sabretmesini istemiş. Kiminden sabahleyin namaza kalk göreyim seni demiş. Kiminden karşı cinsin önünde harama bulaşma, bakma ona göreyim seni demiş. Kimini gözünden imtihan ediyor. Kimini cebinden imtihan ediyor. Kimisini uykusundan imtihan ediyor. Kimisini midesinden imtihan ediyor. Kimini annesinden babasından imtihan ediyor. Kimini çocuğuyla imtihan ediyor. Kimini akrabalarıyla imtihan ediyor. Kimini amerika ile imtihan ediyor. Kimini israille imtihan ediyor. Herkese Allah bir yolla imtihan edip bedelini ödeyip ödemeyeceğine bakacak cennetin. Hepimiz bu bedeli ödeyeceğimizi bilmek zorundayız. Filistin'deki kardeşimiz, canı ile bu bedeli ödemesi isteniyor. Öderse kazanacak. Ödemezse kaybedecek. Bizden can yerine belki malımız istenecek. Malımızla ödeyeceğiz. Belki çocuklarımızla istenecek. Belki annemiz babamız önündeki sıkıntılarla istenecek. Ama her halükarda kardeşler, isteyen Allah'sa vereceği şey için istiyordur bunu. Okuduğumuz Kur'an bunu ne kadar açık söylüyor. İnnalleştıra minel mü'minine enfusehum ve emvalehum biennelehumul cenneh. Allah cenneti vererek kullarından canlarını ve mallarını istiyor. Allah, yirmi sene, otuz sene daha ya yaşayacaksın ya yaşamayacaksın meçhul bir hayat istiyor. Sonu olmayan bir cennet veriyor. Cennet asla ucuz değil. Ucuz olmaması adalettir zaten. Allah cenneti ucuz verecek olsaydı adaletsizlik yapmış olurdu. Sabahlara kadar gözyaşı ile teheccüd kılan kullarına da Allah cennet verdi. Sabah namazına kalkamayan çakı gibi delikanlılara da cennet verdi olsaydı bu adalet olur muydu? Nerede sabaha kadar uyuyamayıp gözyaşıyla soğuk odalarda

teheccüd kılan kulları boşuna mı işkence çekmiş olacaklar o zaman. Bir istendiğinde üstündeki gömlek dâhil her şeyi Allah için veren kulları oldu. Ebu Bekirler oldu. Abdurrahman ibni Avflar oldu. Onlar ver dedi Allah, çıkardı üstlerindeki de verdiler. Çoluk çocuğunun yiyeceği bir hurma bahçesini bile verdiler. Ter edip gittiler. Kardeşine ver dedi Allah, kardeşlerine verdiler. Ensar oldular. Şimdi zekâtını bile kırpan, zekât bile vermeye yanaşmayan, bir fitreyi bile en düşüğünü arayarak veren bir kulunu da veya hiç vermeyen kulunu da Allah Teala cennete koysa Abdurrahman ibni Avf'la onlar yan yana gelse bunun neresi adalet olur. O zaman ne der Allah kullarına. Haşa böyle bir şey yapmayacağını söylüyor. Bakıyoruz Kur'an'ı Kerim, Ankebut suresinin girişinde ne buyuruyor: Sizden öncekiler sındığı gibi siz de sınanacaksınız. Biz mü'miniz demeniz yetmez, Allah buyuruyor. Açık seçik arkadaşlar, Kur'an ayeti bu. Yetmez! Yetseydi Peygamber aleyhisselam Efendimizin hanımlarına, kızlarına yeterdi. Ne buyurmuş onlara? Ey ehli beytim, kızlarım, hanımlarım! Zannetmeyin kıyamet günü Muhammed'in kızımı diye kurtulursunuz. Yapacağınızı yapın gelin, buyurmuş. Subhanellah. Hoca kızı, hacı kızı değil. Muhammed aleyhisselamın kızı olmanın bile yararı yok. Amel edip geleceksin. Bedel ödeyeceksin. Muhammed aleyhisselam da kendisi bedel ödedi zaten. Sabahlara kadar ayakları şişti. Ya yeter yatsana, yorumladın mı ya Resûlullah. Patladı ayaklarını kan doldurdu diyen hanımına ne cevap verdi? "افلا اكون عبدا شكورا" Allah'ın şükreden bir kulu olmayayım mı Aişe, dedi. Subhanellah! Kendisi için havz yaratılmış, cennette Firdevs onun için yaratılmış. Adn cennetleri onun için. Cennet onun için. Gökler, yerlerde adı var ama teheccüd kılmazsa Allah'ın nimetlerine nankörlük edeceğini düşünüyor. Sabah namazı kılmayan birisi sabaha namazına kalkmaya vakit bulamayan birisi akşam çok yediği için üçe kadar uyuyamamış, bu yüzden de sabah namazını uyuyarak geçirmiş birisi de kıyamet günü sırf öldükten sonra onun arkasından mevlit okuttular diye Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemle beraber Havz-ı Kevser'den mi içecek şimdi? Adalet nerede kardeşler? Bunu biz kabul eder miyiz? Başkası bize yapsa ki Allah yaptığında uygun olacak? İstemekle değil. Hakkını vermekle cennet. Evet, Allah'ın nice kulları, iman ettiler. İki dakika ibadet etmeden Firdevs cennetlerine girdiler. Bu da oldu. Ama Allah gördü ki onlar iki asır yaşasalar büyüyen bir çınar olacaklardı zaten. İman ettiler iki dakika sonra öldüler, cennetlik olarak öldüler.

Kardeşler,

Artık cennetin hakkını verip vermediğimizi, faturasını hazırlamadığımızı düşünme zamanındayız. Allah'ın cenneti çok değerli. Yirmi yıllık, iki bin senelik, beş bin senelik değil kardeşler. Düşünebiliyor musunuz? Cennete girecek bir mü'min on bin sene sonra bile bir defa dişi ağrımayacak. Bir sanye uyumayacak hiçbir mü'min cennette. Bir mü'min cennette bir dakika uyumayacak. Niye uyumayacak ya Resûlullah, diye sormuşlar. Buyurmuş ki: Uyku ölümün kardeşidir. O da insana işkencedir onun için uyutmayacak Allah Teala, buyuruyor. Dinlenmeye gerek yok ki, nereden yoruldu. Yorulacak bir iş yok. Otobüs beklemek yok. Durakta beklemek yok. Zil çaldı, başın ağrıdı yok. Üst kattaki gürültü yaptı, rahatsız oldun yok. Çok sıkıntılı, krediyle yeni ev almak yok. Subhanellah. Cennette bir dert yok ki. Kadın rahatsız etmez, kocası rahatsız etmez. Kış geldi, meyve sıkıntısı yok. Yaz geldi, hararet sıkıntısı yok. Soğuk değil, sıcak değil. Böyle bir yerde uykuyu ne edeceksin ki? Niye uyuyacaksın ki? Bir dakika uyumayacağın bir yer. On binlerce sene geçecek kardeşler, kulağına hoş gelmeyen tek bir sesi hiçbir mü'min cennette duymayacak. Ne arzu ediyorsa onu duyacak. Dünyadaki hanımıyla, hurilerle baş başa huzurlu bir hayat yaşayacak. Bu hayat, ebedi hayat. Milyon sene değil, iki milyar sene değil. Sonu olmayan bir rakam. Allah cennetlikleri cennete, cehennemlikleri cehenneme koyduktan sonra, ölümü bir koç haline getirecek, cennetler cehennemin ortasında emredecek, kesilecek o. Ve buyuracak ki: Ölüm kalktı kullarım, bitti. Ölüm kalktı. O gün cennettekiler bu manzarayı görecekler, mutlulukları artacak. Kâfirler de cehennemde görecekler ki ölümü Allah kesti. O zaman artık cennete bir daha

girmeye umutları kalmayacak. Cehennemde de ölüm yok çünkü. Yana yana bitmek yok. Cennette de eskimek yok. Subhanellah. İhtiyarlanmak yok. Buruşmak yok. Göz hastalığı yok. Romatizma yok. Kaşıntı yok. Tüylenecek yok. Çocukluk yok. İşemek yok. Terlemek yok. Derin nefes ağlamak yok. Ağzın kokusu yok. Sümük yok. Gözyaşı yok. Allah! Allah!

Kardeşler,

Bu cennet! Cennet! Bahçe filan değil. Yaz tatili değil. O zaman Allah, sabah namazında görmek istediyseniz bir kulunu kalkacak kulu. Allah'tan üç lirayı beş lirayı acımayacaksınız.

Kardeşler,

Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in sıhhatli, sağlıklı günlerinde Medine'de bir yetim çocuk bir Ensarın ağacının kendisine ait olduğunu söylemiş. Yani iki bahçenin arasındaki arazide bir ağaç var, o ağacın babasından ona kaldığını söylemiş. Ensar da bu benim yavrum demiş. Derken mahkemelik olmuşlar. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bizzat gelmiş, ağacın yerini tespit etmiş, yetime demiş ki yavrum demiş. Bu senin değil, yanlış anladın sen, demiş. Belli bu, bu arazinin. Ben isterimi babamdan kalanı diye ağlamaya başlamış. Yetim çocuk ağlayınca Efendimiz aleyhisselam yüreği sızlamış. Ensar'a demiş ki, sen bunu buna bağışlasan olmaz mı, demiş. Bu iş inada bindi ya Resûlullah. Vermem bunu demiş. Beni ki sana getirdi, rezil etti. Ben de vermiyorum bu ağacı demiş. Haklı olduğum ortaya çıktı. Bu sefer yetim daha fazla ağlamaya başlamış. Oradaki sahabilere Efendimiz buyurmuş ki, cennetten bir dala karşılık kim alır bunu, demiş. Cennetten bir dal onun olsun, bu ağacı birisi alsın yani bu Ensar'dan bunu alsın. Çocuğa vermek istiyor. Ebu Dehdah isimli sahabe, ben alırım ya Resûlullah demiş. E neyle alacaksınız, parası yok. Benim evimin önündeki bahçeyi satılığa çıkardım demiş. Satmış bahçesini. O parayla gitmiş, o ağacı almış. Ensara vermiş. Çocuğa demiş, senin olsun yavrum, demiş. Evine dönmüş, çok dikkat ediniz kardeşler. Evine dönmüş çocukları o sattığı bahçenin üstündeki ağaçlarda hurmaları topluyorlar. Uzaktan bağırıyor, inin inin çocuklar, onlar satıldı demiş. Başkasının malına dokunmayın demiş. Kime sattın baba, demişler. Allah'a sattım, demiş. Biz ne yiyeceğiz, demiş. Karşılığını aldım, demiş. Onlar da zannetmişler, bir kese altın aldı karşılığında. İyi nerden alacağız, demiş. Ağacımız hazır demiş. Cennetten bir dal aldım bu bahçeyi, verdim demiş. İman bu arkadaşlar. Mantık bu. Dememiş ki ya Resûlullah, cennete gidene kadar ne yiyeceğiz biz ne içeceğiz. Öyle değil. Bu olaydan on beş gün sonra da Uhud harbinde şehit düşmüş. Aradığına gitmiş. Bu kadar.

Cennet bedel istiyor. Yorulmak istiyor. Gerekteğinde uykusuzluk istiyor. Fedakârlık istiyor.

Kardeşler,

Biz cennet deyince oturup tekrar düşünmemiz lazım. Neden biz Allah'ın cennetle ilgili ayetleri okunduğunda huşu içerisinde gözyaşıyla saatler geçiremiyoruz? Niye cehennem bizi korkutmuyor? Bir Ağustos sıcaklığındaki kadar cehennemden niye endişe etmiyoruz? Çok fazla dünyevileşme hastalığına tutulduk. Neredeyse cenneti Ashabı Kiram'ın Allah'tan aldığı karşılığın yeri olarak görecektik. Hayır, inşallah cennete girecek imanla ölüp, cennete girecek ve orada kardeşler hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın duymadığı, hiçbir hayale gelmemiş nimetlerle karşılaşacağız inşallah. Allah bu mübarek nimete ermeyi hepimize nasip eylesin. Şimdi kardeşler, bugünkü dersimizin konusu cennetin bedelini ödemeye hazır olma konusudur. Çocuklarımızın üzerinden, malımızın üzerinden, ebeveynimizin üzerinden, sosyal menfaatlerimiz üzerinden bir yerden Allah bedel ister. Peygamber

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bu bedeli ödedi. Ashabı Kiram ödedi. Allah'ın bütün dostları ödedi. Şimdi bedel ödemek istemeyen, kaçak kullananlar olarak biz devrede duruyoruz. Nasıl bedel istemiyoruz? Bedenlerimizin yorulmasını istemiyoruz Allah yolunda. Malımızdan pintilik yapıyoruz. Çocuklarımızı Allah'a adayamıyoruz.

Meryem annemizi Kur'an'dan okuyoruz, dinliyoruz, filmler seyrediyoruz ama hiçbir kadın, hiçbir anne, hiçbir baba "bu da bizim bu zamandaki Meryemimiz'dir" demiyor. Hâlbuki Allah şimdi de Meryem istiyor. Şimdi de "Rabbim karnımdaki doğacak çocuğu senin Kudüs'ünü kurtarmak için adadım" diyecek kadın istiyor Allah. Sonra Meryem kız doğunca Kur'an'dan öğreniyoruz gözyaşlarıyla "Rabbim Kudüs'ü kurtarmak için, Mescidi Aksa'yı kurtarmak için erkek çocuk düşünmüştüm ben, bu kızı ben ne edeyim şimdi nasıl gitsin cihat etsin bu kız?" diye ağlamış kadıncağız. Ama adağından da vazgeçmemiş. Sarmış çocuğu, kundağı götürmüş Mescidi Aksa'nın duvarının dibine bırakmış. "Rabbim ben çocuğumu sana adamıştım" demiş bırakmış gelmiş. Kur'an kursuna bırakamazsın çocuğu sen, Kur'an kursuna. Otel gibi bir Kur'an kursuna bırakamıyorsun. Bıraksan da telefon üstüne telefon, telefon üstüne telefon sanki Kızılay'ın çadırında bıraktın depremde. Nasılsın, durumun nasıl, ne yedirdiler, ne içirdiler? Meryem ne yedi, ne içti Mescidi Aksa'nın duvarlarının dibinde hiç düşündü mü annesi? Ama Allah'a adamıştı onu. Bu adağı Allah kabul etti mi? Etti.

فَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ

"En güzel hediye olarak kabul ettik onu" Allah buyuruyor ne oldu? İsa gibi Âdem aleyhisselamdan sonra yaratılışın en büyük ikinci mucizesinin nenesi olmayı Allah o kadına nasip etti. Yaptığı adağın bereketinden dolayı. Çocuklarımızın üzerinde bedel ödemeye razı olmuyoruz arkadaşlar. Nerede zeki, akıllı bir çocuk varsa o doktor olacak, o mühendis olacak, ailesine gelir sağlayacak sonra. Nerede ayakta yürümekte zorlanan, daha on yaşındayken seksen kiloya çıkmış okuyamaz, göremez çocuklar varsa o Allah'ın kitabına adanmış. Morg müdürlüğü mü Kur'an kursları? Obeze hasta çocukların beslenme merkezi mi eğitim merkezleri? Versene onu bir koleje bakayım parayla bile alıyorlar mı onu senden. İki katı bedel vereceğim koleje de bak alıyorlar mı? Iskarta, işe yaramazlar mı? Müşrikler de böyle yapmadılar mı? Güya kurban kesecekler Kâbe'nin dibinde. Koçları kendilerine kesiyorlar, dişi keçileri, dişi koyunları ki eti yenmiyor ya onun zor yeniyor "bu da Allah için olsun" diyorlar. Sanki Allah onların ne koçuna, ne koyununa muhtaç mıydı? Ama mantık bir defa çürük Allah'a, sağlam bize mantığı. Sağlamlar kolejlere, çürükler Allah'a. Kendisi de zaten emekli olduktan sonra başlamıştı bu rampayı çıkmaya. O zamana kadar kâğıt üzerindeydi. Emekli olduktan sonra işte filan yere gitti, şöyle oldu, böyle oldu. Hayır kardeşler, cennet bedel istiyor. Çocuklarımızın üstünden bedel istiyor, mallarımızın üstünden bedel istiyor. Evlerimizden bedel istiyor. Allah'ın rızası bu kadar kolay mı kazanılıyor. Cennet yani üç günlük bir güzergâh değil. Ashabı kiram Allah'ın dostları cennet kelimesini duyunca nasıl tüyleri diken diken oldu. Hatırlıyor musunuz sahabiyi? Uhut'ta Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem "bu dağın eteğinde cenneti görüyorum" buyurdu. O da son hurmalarını yiyor, erzağını yiyor, kılıç kullanacak cihada çıkacak işte. Erzağını yiyor. "Ne dedin Ya Resulullah, ne dedin?" demiş. "Cenneti burada hissediyorum görüyorum" demiş Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. Elindeki hurmaları fırlatmış, "bunları yiyecek kadar vaktim yok benim" demiş. Fırlatmış hurmaları gösterdiği cennete gitmiş. Bunlar akılları az, kıt insanlar mıydılar? Hayır onlar da akıllıydılar, onların da çoluk çocuğu hem de on tane, on beş tane çocukları vardı, üç tane, dört tane hanımları vardı. O evleri için, oturdukları evleri için üç yüz, dört yüz sene sülalece savaşmışlardı Medine'de o ev senin bu ev benim diye. Üç yüz sene dört yüz sene kavga, savaş ettikleri, sülalesinin yarısını kaybettikleri evleri bir kelimeye feda ettiler. Allah bedel isteyince verdiler.

Kardeşler, şu cenneti bir daha okumamız, bir daha dinlememiz lazım. Yani bu cennet konusunda biz biraz sulanmış bulunuyoruz. Cennetle ilgili ayetler bakıyorum televizyonlarda işte bir ırmak akıyor cennetle ilgili ayet okunurken o ırmağı gösteriyor. Billahi cennetin çöpü bile olmaz. Çöpü olmaz. Halid bin Velid radiyallahu anhu verda Suriye tarafındaki krallardan bir tanesini imha edip üstündeki elbiseyi Medine'ye getirmiş Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'e göstermiş. Koca bir işte pardösü gibi bir şey. Üstünde yedi, sekiz kilo altın var. Düğmeleri som altın, bağları altın, altundan ip yapmışlar, altunla dikilmiş. Ashabı Kiram'da mescidde. Kaldırmış Halid bin Velid böyle gösteriyor, "ya Resulullah bunun içindeki adam gitti öbür tarafa" diyor. Yani zafer kazandım geldim. Ashabı Kiram da uf yani merak etti, ne biçim elbise bu ya filan. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuş ki "çok mu enteresan? Billahi Ebu Dahdah'ın cennette hurilerinin bir tanesinin elindeki mendil bundan güzeldir." buyurmuş. Bırak üstündeki, elbiseyi bırak Ebu Dahdah'ın kendi elbisesini. Hurilerinden bir tanesinin elindeki mendil. "Bu altunla dikilmiş elbiseden daha güzeldir" buyuruyor. E böyle bir cennet için kardeşler saat dörtte kalksan, yirmi dakika sabah namazı kılsan ne olur? Öyle bir cenneti elde etsin diye çocuğunu Kur'an öğretsen ne olur, fıkıh okusan ne olur, hadis okusak ne olur? Çok mu emek istiyor Allahu Teâlâ.

Arkadaşlar Ashabı Kiram'a "terk edin İbrahim aleyhisselam'dan size miras kalan Mekke'yi" dedi. İçinde Kâbe bulunan şehri terk ettiler. İçinde Kâbe bulunan şehri terk ettiler. Gözlerini dönüp arkaya bakmadılar bile. Onlarında ekonomik menfaati vardı herhalde. Onlar da orada aile geçindiriyorlardı hatta iman etmeyen hanımlarını bırakıp geldiler, iman etmeyen kocasını bırakıp gittiler. Biz şimdi Allah için buradan yüz kilometre öteye gidip dinimize hizmet etmezsek ne deriz kıyamet günü? İnsan utanmaz mı o muhacirlerle bir arada oturmaya o zaman? Allah için haftada bir gün, iki gün bir Riyazü's Salihin dersi yapmak için yan siteye gidemeyen insanlar Mekke'den Medine'ye hicret etmiş, Habeşistan'a hicret etmiş, orada on sene kalmış insanlarla aynı cennette otururken yani Allah koysa bile hadi komşu olun dese bile insan orada utanır, sıkılır yani bunlarla nasıl komşu olacaksınız?

Demek ki bedel ödememiz lazım. Allah bizden elhamdülillah Filistinli kardeşlerimiz gibi kanlı bedeller istemiyor, ne büyük nimeti Allah'ın. "Bu çocuğunun imanını kurtar" diyor ona bu melun Yahudi'yi buradan çıkar dedi. Dağ gibi bir şeyi buradan kaldır diyor Allah onlara. Ama kardeşler, gel gör ki biz de beceremiyoruz. Onlar bazen bizden daha iyi işler beceriyorlar. Biz yani bakıyorum orada çocuğunu parça parça etmiş Yahudiler. Kadın oturuyor, baş sağlığına geliyor komşuları. Kulaklarımla duydum baş sağlığına geliyor "başın sağ olsun bacı" diyor. "Allah size de nasip etsin" diyor "Allah size de nasip etsin" diyor. Subhanallah. Ne demek Allah size de nasip etsin. Yani sanki çocuğunu evlendirmişti "hayırlı uğurlu olsun, torun sahibi olasin" der gibi "Allah nasip size de nasip etsin" diyor. Yani o demek ki kazanıyor en büyük yığıtlık bu.

Kardeşler cennetin bedeli muazzamdır. Çünkü cennette ölüm yok, hastalık yok, sıkıntı yok, komşu derdi yok, yer sıkıntısı yok, su kesintisi yok, elektrik kesintisi yok, kuraklık tehlikesi yok, hastalık hiçbir çeşidi yok. Tırnağın büyümeyecek, saçın uzamayacak, ihtiyarlamayacaksınız herkes otuz üç yaşında Âdem aleyhisselamın boyu posu kadar olacak. Otuz üç yaşında, en az iki metre boyunda olacak en küçük insan. Âdem aleyhisselamın boyu posu kadar. Niye Allah büyük yaratacak insanları da böyle bodur yaratmayacak orada? Bunu da bunu da izah etmiş. İnsan ne kadar büyük olur, midesi ne kadar büyük olur, eli o ne kadar büyük olursa tuttuğundan o kadar çok istifade eder. Cennetten daha çok istifade etsin kulları diye kocaman kocaman yaratacak kullarını Allahu Teâlâ. Böyle bir cennet için

insan bedel ödemek, bırak kendini vermeye razı olmalı. Ashabı Kiram gibi Allah onlardan razı olun. Ne güzel, ne enteresan örnekler verdiler gittiler.

Kardeşler şu cenneti iyi bilmemiz bakımından bir iki noktasına temas etmek istiyorum orada bizi bekleyen büyük nimetlerden. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki, ki biz cennetle ilgili bilgilerin tamamını kardeşler Efendimiz aleyhisselamdan ve Kuran'dan öğreniyoruz. Tahminen bir şey yürümüyor, gayb âlemine ait bilgi bu. Allah buyurdu, Peygamberi haber verdi, biz de öğrenmiş olduk. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki: "Cennetliklerin tamamı cennete girip kapılar kapandıktan sonra cehennemde çıkacak olacakları çıktı, herkes cennete geldi. Tabi çıkacak çıktı derken arkadaşlar. Beş, on dakika orada bir soruşturma odasına geçtiler değil. Bir sabah namazı için, bir tek sabah namazı için eğer Allah'ın mağfiretine ulaşamadıysan bir sabah namazı için seksen bin sene beklenecek cehennemde arkadaşlar. Seksen bin. Kur'an buyuruyor ki "orada bir gün sizin saydığınız bin sene kadardır" buyuruyor.

Bir sabah namazı için. Ona göre üç defa evlendirsene yok demeyecek delikanlıları anneler çocuk daha acıyarak namaza kaldırmadıklarında nasıl çocuklarını cehenneme sürüklediklerini düşünsünler. Daha çocuk dün zaten imtihanı vardı garibin. Asıl imtihanı kaybediyor çocuk. Buluş çağına girmiş veya on beş yaşından gün almış çocukla, yetmiş beş yaşında ihtiyarın hiç bir farkı yok Allah katında. Oruç da yok, zekât da yok, hac da yok aynı. Zekâtta da böyle. Bakıyorum çocukların bilgisayar parası biriktirmiş niye almadın bilgisayarı? Ne kadar bu üç milyar para. Bilgisayar olacak bilmem ne alacak zekâtını verecek seneye. Yani çocuk bilgisayara alacak diye zekâtta. Namaz gibi.

Her halükarda kardeşler, cehennemde bekleyenler bekleyecekler. Sonunda iki tarafın da kapılarını kapatacak Allah. Müminler keyif sürüyorlar, neşeli yerinde hurileriyle, hanımlarıyla, çoluk çocuklarıyla kardeşleriyle, kimi komşu sağ taraftaki komşu Musa aleyhisselam, arka sokakta İsa aleyhisselam oturuyor, önde Ebubekirler arkada Ömerler. Bir âlem site çok muazzam, site muazzam bir de bir melek nida edecek. "Ey cennet ehli herkes ses kesilecek Allah sizi davet ediyor, ziyarete bekliyor" buyuracak melek. "Heyecan kaplayacak bütün cennetlikleri" diyor Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ona da Allah öğretti Allah söyledi. Bütün müminleri heyecan kaplayacak ve büyük bir meydana bütün cennetlik müminler toplanacaklar. Herkes için hususi bir koltuk yapacak Allah her mümin için. Kimininki yakuttan, kimininki altundan, kimininki gümüşten, kimininki diğer madenlerden olacak.

Bu koltuk farkı nereden kaynaklanıyor arkadaşlar? Bir dal hurmaya bir bahçe verenin farkıyla, zekâtını kırıp kırıp veren ama bir yolla cennete girenin farkı bunlar. Kimi yakuttan koltuklarda, kimi elmastan koltuklar, kimi gümüşten ki herkes imanına ve cennete girerkenki geçirdiği badirelere göre. Beş yüz, altı yüz tane sabah namazı kaçırmış birisi arkadaşlar fena bir zaman beklemeyecek cehennemde, maazallah, maazallah.

Kardeşler Allah'ın mağfiretinden başka çaremiz yok bunu herkes böyle bilsin, o mağfirete müstahak olmaya çalışalım. İnşallah. Ve herkes koltuklarında oturacaklar. Allahu Teâlâ onlara ilk sözünü söyleyecek. "Ey cennet halkı selamun aleykum" ilk söz Allah'tan. Selamun aleykum. Yer gök ne varsa susmuş kardeşler. Selamun aleyküm ilk sözü Allah'ın. O zaman bütün cennet halkı tek bir ağızdan şu cevabı verecekler. **وَلَا تُكْرِمُوا بِلَادَنَا يَدْجَالًا تَبَارَكْتَ يَا رَبُّكَ السَّلَامُ مِنْكَ وَ مِنْ نَتِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ** Bunu bir yerden hatırlıyor musunuz? Nerden hatırlıyoruz? Namazlardan sonra müezzin söylüyor biz de dinliyoruz ya oradan hatırlıyoruz. Hayır bunun parolasını her namazın sonunda yapalım.

Arkadaşlar وَأَكْرَامِ يَادُّجَلَالِ تَبَارَكْتَ السَّلَامُ مِنْكَ وَ مُ السَّلَامُ أَنْتَ اللَّهُمَّ Şimdi Allah onlara ne buyuruyor? "Selamünaleyküm kullarım" İlk başlangıç. "Selam sensin Allah'ım, selam sendendir. Sen ne yücesin, ey ikram ve celal sahibi" diye cevap veriyorlar kullar Allah'ına.

Ve ikinci cümle geliyor." Kullarım bugün her istediğinizi verme günüdür, isteğiniz var mı? Hani misafir etti ya onları Allah Teâlâ. Diyecekler ki "Rabbimiz bizi cehennemden kurtardıktan sonra biz senden ne isteriz ki?" Yani verilecek en güzel şeyi verdin bize. O zaman Allah buyuracak ki değil ben sizden razı olduğumu bildirmek istiyorum ben sizden razıyım memnunum buyuracak. Allah Teâlâ siz benden şimdi isteyin. O zaman tek bir ağızdan diyecekler ki Allahımız mademki iste dedin bize kendini göster. İşte Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki, bu an en büyük anı cennetin. o zaman Allah perdeleri kaldıracak ve cemalini gösterecek o zaman kullar Allah'ı görecekler. Buyuruyor ki sallallahu aleyhi ve sellem eğer Allah cennette kimse yanmayacak sıcaklık olmayacak diye bir kanun koymamış olsaydı o an hepsi eriyip helak olacaktı. Cennette o azametten o büyüklükten o Cemalullahı görmekten dolayı hayat bu arkadaşlar.

O zaman bütün cennetlikler cennette o güne kadar gördükleri nimetleri unutacaklar ve o gün Allah'tan kendisini hep göstermesini dileycekler. Allah da o zaman "dünyanın cuma gününe karşılık gelen hangi günse size her gün cemalimi göstereceğim" buyuracak. Her cuma günü Allah'ı görecekler Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki "şu gökyüzünde gece ayı nasıl görüyorsunuz o kadar pürüzsüz ve açık göreceksiniz. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Musa aleyhisselam Allahu Teâlâ'ya sormuş: "Ya Rabb" demiş. "Kulların arasında cennette en az yer kime ait olacak?" Şimdi arkadaşlar, ortada bir enteresanlık var. Allah'ın en büyük peygamberlerinden biri Musa aleyhisselam merak ediyor ona çok yer düşer mi? Cennete girip girmeme derdi var, girse ne kadar yer alacak derdi var. Cennet onun gibi beş kişi için yaratılmış hâlbuki. Ama dert, akıllı insanların dertleri daha büyük oluyor. Onların zamanında mevlüt de yoktu işin doğrusu. Yani neye güvensin, neye güvensin zavallı Musa aleyhisselam? Mevlüt yok, ondan sonra hatim töreni yok, ondan sonra evde birikmiş eski eşyaları küflenmiş bulguru verecek fakir yok ne yapsın Musa aleyhisselam mecbur işte böyle sorular sormuşlar. "Cennette en az yer kime vereceksin Allahım?" demiş. Allah Teâlâ da buyurmuş ki: "Musa sana cennette en az yer vereceğim insan söylüyüm." demiş. Bu insan cehennemden gelecek, Allah Teâlâ buyuracak "tamam senin hesabını kapattık, sen cennete gir." diyecek. Adam gelecek cennetin kapısına kadar "Ya Rabbi" diyecek, "burada herkes doldurmuş bana yer kalmadı burada." Allah Teâlâ "gir kulum" buyuracak. Adam bir daha gelecek "ya Rabbi bir yer yok ben nereye gireceğim" demiş diyor adam. Şimdi Allah Teâlâ Musa aleyhisselamı anlatıyor biz İmam Müslim'in kitabından sahih bir hadis olarak bunu görüyoruz arkadaşlar. Sonra Allah Teâlâ buyuracak ki "sen bir içeri gir bakayım bir cennetin kapısından" Girecek buyuracak ki "ne kadar istersin bu cennetten kulum?" "Ya Rabbi bir girecek kadar yerim olsa yeter" diyecek Allah Teâlâ buyuracak ki "sana seni şu dünyada kral bildiğin insanların hani arazileri, mülkleri vardı ya." "Evet ya Rabbi." "Öyle bir kralın arazisi kadar versem yeter mi?" "Ya Rabbi o bana yeter." Bir kral arazisi çiftlikleri var, şehirler, şehirler, zaten tam cennete gireceği zaman o son mümin veya en az hissesi olan mümin Allah Teâlâ buyuracak "kulum, o kral arazisi kadar dedim ya sana onu bir kat arttırdım. Bir daha arttırdım bir daha arttırdım bir daha arttırdım bir daha arttırdım." Allah buyuracak. Beş defa. Dünyanın en büyük kralı kimdiyse. Onun arazilerinin beş katını sana arttırdım. Tam adamcağız: "Ya Rabbi yeter, yeter. Bu kadar yeter" deyince, o zaman Allah buyuracak "Kulum, sana esas vereceğim bu da değil, sana şu dünya denen mülkün on katını hazırladım" buyuracak. On dünya kadar. Arkadaşlar, bu en son gelen müşteri. Cennetin en son gireni bu. Bu Ebu Bekir değil bu Ömer değil, bu Çanakkale şehidi değil. Bu kitaplarının başında ölmüş bir

âlim değil. Kim bilir tek tük namaz kılmış işte bir yolla Allah ona merhamet etmiş cennete girmiş, öyle birisi bu. Bu dünyanın on katı kadar Allah'tan yer alacak. Musa aleyhisselam buyurmuş ki: Allah'ım demiş peki en çok alanı nasıl anlatacağın bana", yani en çok kim alacak. O zaman buyurmuş ki: "Musa o anlatılmaz. Bu en düşük alana on kat dünya" dedin. Yüz binlerce belki milyarlarca mü'minin en fazlasını nasıl tespit edeceksin. Başka bir hadisi şerifte Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem o da Buhari'de Müslim'in hadisi şerifidir, yani sahih hadisi şerif. En son cennete girecek olan bu en az yer olan o da en son cennete girecek kulundan bahsediyor Allah Teâlâ'nın. O da cennetin kapısına kadar gelecek, cehennemden çıkanları Allah, cennet ırmaklarında yıkattırdıktan sonra, üstündeki paslar, kirler, küller düştükten sonra cennete gelecek. Cehennemden izle cennete gelmekte mümkün değil, diyor Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. O kuluna Allah Teâlâ buyuracak ki: "Cennet istiyor musun? İstiyorum Ya Rabbi! Ne kadar istiyorsun?" diyecek. Beni o gölgesinin dibine koy yeter, diyecek. Allah Teâlâ buyuracak: Kulum, sana da dünyanın on katı kadar yer hazırladım. O da diyecek ki: Ya Rabbi! Sen bu kadar büyük bir Allah iken benle niye alay ediyorsun? O inanmıyor, Allah bu kadar yer... O bekliyor ki böyle bir gecekondu böyle bir şey bulsun bir kenarda yerleşsin. Sonra bir yolunu bir plaza diker bir yere, öyle düşünüyor şimdi. Öyle düşünüyor. Bu da var hadisi şerifte arkadaşlar bu da var. Önce diyor ki bir kulu, Ya Rabbi! Beni cennetin duvarının dibine koy bir şey istemem. Allah Teâlâ oraya koyuyor. Ondan sonra diyor ki Ya Rabbi! Çok hoş sesler ve kokular geliyor, ilerlerden bana bir yer versen. Allah Teâlâ buyuruyor ki: Kulum, hani daha bir şey istemeyecektin? Yok bundan sonra bir şey bundan sonra istemeyeceğim, diyor. Onu da Allah Teâlâ istediği kadar işte böyle geniş yerlere götürüyor. Orda bir zaman kalıyor, bakıyor ki huriler, binlerce hurisi olan var, işte kimi peygamberleri ziyarete gidiyor. Ya Rabbi! Biraz daha ilerlerden versen bana, diyor. Allah Teâlâ buyuruyor ki: Ey Âdemoğlu! Sen hala bu nankörlüğüne devam ediyorsun. Hani daha bir şey istemeyecektin? Ya Rabbi, sen Gafurrurrahim değil misin, diyecek. Allah'ın merhametini çekecek. Ona da Allah buyuracak ki: Kulum, sana da bir yer vermiyorum. Ne arzu ediyorsan senin olsun, buyuruyor. "مَا يَسْتَهُونَ". İçinden ne geçiyorsa senin olsun. Öyle on kat dünya, yirmi kat uzay, küçük rakamlar bunlar arkadaşlar. Hayal et senin olsun. Oranın adı cennet işte. Ama cenneti hayal etmek yok. Cennette hayal etmek var. Hayalle cennete girilmiyor, cennete girince hayal ediyorsun. Kardeşler, cennetin enteresan yerlerinden birisi de Allah mağfiretini ve bir daha kimseye kızmayacağını ilan ettikten sonra, kullarından bir tanesini, bir Cuma günü kullarıyla baş başa kalacak ya hani, kullarından birine diyecek ki: Filan! Buyur Ya Rabbi, diyecek. Hatırlıyor musun, sen filan yerde şu günahı işlemiştin. Diyecek ki: Ya Rabbi, hani bizi affetmiştin. Niye şimdi böyle gündeme getirdin? Yani zamanı mıydı şimdi? Çünkü büyük bir kalabalıkta, peygamberlerin, Salihlerin, şehitlerin bulunduğu bir yerde, işte on bin sene önce olmuş bir ağacın altındaki hatasını hatırlatıyor ona Allah Teâlâ. O da diyor ki: Hani bizi affetmiştin? Allah'ta buyuruyor ki cellecelaluhu: Ben affetmesem sen burada olur muydun şimdi? Espri yaptım, şaka yaptım, manasında kulunun gönlünü alıyor. Cennet kardeşler. Enteresan bir yer. Allah'ın bile kuluyla şakalaştığı bir yer. Böyle bir yer için bedel ödeyeceksin. Hem lüks istiyorsun hem gecekondu fiyatı ödüyorsun. Olmaz. Akıllı iş değil bu. Makul değil.

Kardeşler, bilhassa kadın kardeşlerimiz için imanı açıdan tehlikeli bir boyut var. Şimdi Allah Kur'an-ı Kerim'in birçok ayetinde, Peygamber aleyhisselam Efendimiz yüzden fazla hadisi şerifinde hurilerden bahsediyor. Huriler Allah'ın cennette yarattığı kadınlardır. Kadınlardır da. Ama Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki: o kadar parlaktılar ki kafalarındaki beyinleri dışarıdan görünür, diyor onların. Böyle enteresan bir şey. Şimdi bundan iki sene önceydi zannediyordum. Cennet ve cehennem hayatını anlatan bir kitap dağıtmıştım. Bir hanım kardeşimiz o kitabı bana geri gönderdi. Bu kitapta da

dedi, hep erkeklere hurilerden bahsediliyor, bu kitapta kadın düşmanı, dedi. Kitap bin üç yüz sene önce yazılmış arkadaşlar. Tabiiinden birisinin yazdığı bir kitap. Bu ne enteresandır. Allah seni cennetine koyacak şimdiden kuma savaşı yapıyorsun. Yani iman böyle şeyleri kaldırmaz arkadaşlar. Yahu cennete girdin sanki garantide, şimdiden kocasına tembih ediyor, hurilerle çok meşgul olmayacaksın orda. Öyle şey olur mu arkadaşlar ya? Bu iman zayıflığıdır. Orda da mı sen hamile kalacaksın, aybaşı olacaksın, çamaşır yıkayacaksın? Hala sen çamaşırhanede misin ya? Yok kardeşim. Cennet bulaşık yıkama yeri değil ki, kuman başına bela olacak senin. Kaldı ki kardeşler, bir mü'mine binlerce, milyonlarca huri verecek Allah. Ameline göre herkes. Ameline göre. Okuduğun ayete göre. Ezber bildiğin ayet sure sayısına göre herkese Allah huriler verecek ve mü'minler onlarla çok cinsel ilişkilerde yapacak, cima yapacaklar. Cennette cimanın sınırı yok arkadaşlar. Hatta dünyalık kadınlar bile dünyadaki kadınlar mü'min olarak ölürlerse cennete onlar girecekler. Ve eşleriyle orda yeniden Allah onları evlendirecek. Yani şimdiki kadınlarıyla herkes cennette evlenecekler. Sahabenin birisi demiş ki: Ya Resûlullah, kadın kocası öldü bir daha evlendiyse? Veya üç defa dört defa evlenmiş olabilir bir kadın. Buyurmuş ki: o zaman Allah onu serbest bırakacak, onun gönlünü en çok yapan kocasıyla evlenecek. Bunu da erkeklere tabi işaret vermiş Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. Ama tabi erkekte, bu dünya da senle uğraştım, bide orada mı uğraşacağım, derse olur mu? Olmaz. Niye olmaz? Niye olmaz? Çünkü Allah Kur'an'da buyuruyor ki: kızmak, kin gütmek, kavga etmek ile ilgili her şeyi kalplerinden çıkaracağız, melek gibi girecek herkes cennete. Sinirli kocan, hırçın, bağırıp çağıran karın cennette olmayacak. Bağırarak yeteneğin yok orda. Kızmak yeteneğin yok. Niye kızacaksın ki? Yemeğin tuzu, suyu ona ait değil ki. Cennet yemek pişirme, bulaşık yıkama yeri değil. Tuvaleti yok ki, bu lavaboyu niye temizlemedin, diyeceksin. Şimdi mü'min hanım kardeşlerimiz neredeyse Kur'an Kerim'den bu ayetleri silelim diyecekler, erkekler şımarıyor. Hâlbuki Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki: Sahabi sormuş, Ya Resûlullah, şimdi Allah hurileri verecek, sonra da dünyadaki hanımlarıyla evlenecek buyurdunuz. Evet, demiş Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. Hangisi daha değerli olacak bunların? Biri dünyada gelmiş, dünyadan cennete girmiş, öbürü de cennette yaratılmış. Buyurmuş ki Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem: dünyadan gelip cennete giren kadın bütün hurilerden değerli olacak cennette. Nasıl olur Ya Resûlullah, demişler. Namaz kılıyordu bunlar ama demiş. Çünkü namaz kılan kadın dünyanın değil cennetin hurilerinden değerli. Bunlar namaz kılıyorlardı, buyurmuş. Şimdi Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in bu haberlerinden sonra bir kadıncağızın kalkıp da cennete kuma savaşını buradan başlatması, burada onunla nasıl mücadeleci kocasını nasıl ikna edip ona göndermeyeceğini düşünmesi saflık arkadaşlar. Saflık ve cenneti tanımamaktır. Yazıktır, günahdır. Cennet kavga yeri değil. Eşle kavga etme, çocukla kavga etme yeri değil. Allah Teâlâ orada bize huzur, rahatlık, zevk, arzu ettiğin her şeyi vermeyi vadediyor, mü'min buradan savaşa hazırlanıyor. Olmaz. Bu kökten orayı kaybetmeyi beraberinde getirebilir, çünkü beğenmeyerek huriye vesaireye itiraz ederek ayeti karşına alıyorsun. Kocanla uğraştığını zannediyorsun, karşına Allah çıkıyor, Peygamber aleyhisselam çıkıyor.

Kardeşler, bir şeyi Allah ve peygamberi bize bildirdiyse bizim kısır akıllarımız onu alsın veya almasın pes ederiz biz. Tamam Ya Rabbi, deriz. Baş üstüne Ya Resûlullah, deriz. Öyle diyenler peşinden gittiler Peygamber aleyhisselam Efendimizin. Allah Teâlâ bu tip pürüzlerden hepimizi muhafaza buyursun.

Kardeşler, ciddi bir şekilde cenneti tanımıyoruz, cehennemini tanımıyoruz. Çünkü Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki: Gerçekten cehennemden korkan tedbirini alır, buyuruyor. Tedbirini alan kurtulur. Ve dikkat edin, Allah'ın sattığı şey çok pahalıdır. O da cennettir. Allah cennet satıyor, ama pahalıya satıyor. Can istiyor karşılığında. Candan kıymetli mal işitiyor. Bedava cennet vermiyor. Korkan çalışır, gayret eder. Geceleri bile değerlendirir, buyuruyor. Şimdi cehennemden güya ödümüz

patlıyor, hiç gene gel keyfim gel yaşıyoruz. Güya cennette hasretiz, dört gözle cennete girmeyi bekliyoruz, hazırlık yok. Kendi kendimizi aldatmış oluruz.

Kardeşeler, ne edip edip dünyaya yansa da füsükü fücür yayılsa da bütün dünya batılın elinde de olsa biz evlerimizi cennet yuvası yapabiliriz. Camilerde bile namaz kılamayacak hale gelsek evlerimizden cennete bir tünel açabiliriz. Bizim cennetimiz evlerimizdir. Şimdi Yahudi şöyle yaptı, Siyonizm şurayı işgal etti, medya çok kötü falan bu edebiyatı Allah'ın önünde yapamayız arkadaşlar. Yahudi senin teheccüde kalkmanı da mı engelledi? Filmleri vardı akşam on ikiye kadar. Film seyretmeyi hapse mi atıyorlardı? Firavun her şeye el koydu, Musa aleyhisselam yapacak hiçbir şey bulamadı. Dedi ki: Ya Rabbi, görüyorsun ki bu firavun her şeyimize el koydu. Sokaklar onun dükkânlar onun, hiçbir iş yapamıyoruz. Allah Teâlâ buyurdu ki: Ey Musa! O zaman evlerinizi çalışma yerleri yapın, evlerinizi mabedleştirin, namazı da kılın, müjdem verin kullarıma, buyurdu. " **وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً** ". Evler, evler arkadaşlar. Camiden değil, evden cennete girilir. Cennetlere evden girilir. Bu işin özeti budur. Sen camiye düzeltemezsin, imam bildiğini okuyor zaten. Her sokağın başına da bir Kur'an kursu kuramazsın. Ama evini Allah'ın kitabının rahlesi yapabilirsin. Evinde haramları engelleyebilirsin. Evin zikirli bir ev olabilir. Allah korkusundan gözyaşı akıtılan bir ev olabilir. Evinde hadis dersleri fıskırabilir. Evin nur yağın bir ev olabilir. Evlere kimse engel olamıyor arkadaşlar. Biz sokaklardaki kötülüğü mazeret gösterip evlerimizde hiçbir iş yapmadan yaşıyoruz, bu sefer cennete açılan en büyük kapımız olan evlerimizden bile istifade edemiyoruz. Mobilyacı dükkânına döndü, zücaciyeçi mağazasına döndü evlerimiz. Evlerimiz neredeyse fuar merkezine döndü. Böyle evden elbette Allah Teâlâ'yı bulamayız. Meşhur menkıbedir, ayet-hadis değil. Behlöldane diye birisi var. Abbasi saraylarında, Harun Reşid'in sarayında debdebe süren prens. Serserinin biri o zamanlar. Böyle bir Ramazan gecesi hem yatıyor kuş tüyü yatağında diyelim, bugünkü ifadelerle hem de ahireti, cenneti düşünüyor. Cennete filan nasıl gideceğini düşünüyor, böyle bir gece devam etmiş öbür gece devam etmiş Allah Teâlâ'da onu kurtarmayı murat etmiş herhalde. Bir gün evinin yani kaldığı sarayın çatısında patırtı kütürtü duymuş. Kalkmış gece yarısı, bu ne ne gürültü, kim var, kimsin sen orda diye bağırılmış. Devemi kaybettim, bir şey yok, devemi arıyorum, demiş. Bu da demiş; gece yarısı evin çatısında deve olur mu, demiş. Enteresan bir cevap vermiş, o devesini arayan kimse. Behlül, demiş, o yatakta Allah'ı ve cenneti arıyorsun ben burada deveyi arasam ne olur, demiş. Arkadaşlar, zücaciyeçi dükkânı gibi bir ev senede bir iki senede bir değişen hayatta oturulmayan mobilyalar, mobilyanın üstüne bir mobilya daha koymuş. Mobilyanın mobilyası var. Bizim evin mobilyası var, mobilyanın mobilyası, yavruları var. İç içe dış dışa üst üste mobilyalar, mobilya eskimesin diye kılıf, kılıfın üzerine örtüler, perdeleri kapat, güneş soldurmasın. Güneşlik niye var evde? Mobilyanın kılıfı solmasın diye. Yani ne zulüm Ya Rabb. Ne azap Allah'tan, güneşi bile kapattırıyor bize. Niye? Mobilya solar. Sen çürüdün güneşsizlikten, çürü. Mobilyaya bir şey olmasın. Mobilyaya bir şey olmasın. Bir bardak kırdığı için çocuğuna vuran anneyi anlatıyorum. Evdeki bir sehpayı çizdiği için çocuğunu azarlayan babayı anlatıyorum. Candan kıymetli mobilyanın bu dinden olmadığını anlatıyorum. Bir gün bu Behlül yine yatağında yatıyor. Bunun böyle bir boş iş zannetmiş o. İşareti anlamamış. Bir gün yatağında yatıyor, kalkmış gitmiş hizmetçileri var tabi. Hizmetçi gelmiş. Yatağını toparlıyor. Ulan bu nasıl yatak, diye bir zıplamış üstünde. Uuuu ne kadar, o tabi betonda veya işte tahta da yatıyor neyse. Aksilik ya o da bir şeyini almak için yatak odasına girmiş prens. Bakmış hizmetçi yatakta yatıyor. Bunu tutmuş bir ton dayak atmış buna. O da gülmüş. Ne gülüyorsun, demiş. Çok merak ettim onun için gülüyorum, demiş. Neyi merak ettim, demiş. Yahu bir yattım, kalkmadan bu kadar dayak yedim, demiş. Sen senelerdir bu yatakta yatıyorsun, seni zebaniler ne kadar dövecek merak ediyorum, demiş. Arkadaşlar, yani gülmekten başka çaremiz yok. Her gün bayram çünkü. Her gün bayram. Bende gülüyorum. Ama

arkadaşlar, Allah'ın bazı kulları ikazdan anlıyorlar. Herhangi bir ansiklopediden açın, bakın Behlûdane kimdir? Haa, Hızır aleyhisselam gibi büyüklerden sayılıyor şimdi. Gidiş o gidiş, o sarayı terk etmiş. O yatakları bırakmış, hangi çölde öldüğünü Allah'tan başka bilen yok. İkaz işe yaramış.

Arkadaşlar, evlerimizi cennet evine döndürmek zorundayız. Çünkü biz Allah'ın izniyle camilerden önce cennete gireriz. Yani evimizi kullanırsak camiye gitmemize bile gerek kalmadan evden cennete gireriz biiznillah. Ama yirmi dört saatin büyük bölümünü geçirdiğimiz ve gönlümüzü işgal etmiş olan evler varken görüyorsunuz camide bile cep telefonu konuşuyoruz. Ev o evken camide telefonu kapatamıyorsun, arkadaşlar. Camilerde niye mihrap duvarına saat koyarlar? Uzay üstü mü biraz sonra yani saat geç kaldı hemen yani imam ona bakıp da mı rekâtları tamamlıyor? Niye? Çünkü yan duvarlara koyarsan saatleri ikide bir cemaat dönmek zorunda. Çünkü camide on dakika kalacak, kaç saniye kaldığını hesap ediyor camiden çıkmaya. Ne diyor onun Peygamberi aleyhisselatu vesselam: Münafık camiye girdiğimde sudan çıkmış balık gibi olur. Mü'min camiye girdiğinde suya dönmüş balık gibi olur. Zırt pıt saate bak, mihrapta saat. O da çan çun saat başı çalıyor, imam kazara iki ayet fazla okusa müftülüğe şikâyet, çok uzun okuyor. Yani on dakikalık öğle namazı, on dakika yedi saniye çıktı mesela, düşünebiliyor musunuz? Bunların nedeni ne arkadaşlar? Züciyeciler dükkânından kaynaklanıyor bunlar. Mobilya mağazasından kaynaklanıyor. O evden camiye çıkılmıyor. Ashabı Kiram nasıl evlerini bıraktılar? E kerpiç, yerde yatıyor zaten o. Gittiği yer hesap etti ki cennette beni Allah nasıl karşılayacak? O evler kolay terkedildi. Sarayları etmek çok zor. Allah yardımcımız olsun. Bir kardeşimizin acil hastalığından dolayı dua talebi var. Buradan çıkarken bu kardeşimize Allah şifa vermesi için hep beraber dua edelim. Allah Teâlâ şu mübarek cennete kavuşmayı orada "Kullarım!" sözüne muhatap olmayı hepimize nasip etsin. Kardeşler, bugünkü dersimizin hatırası olarak şu müezzinlerden "اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ" bir çalalım artık. Mü'min "Esselamu Aleykum verahmetullah, Esselamu Aleykum verahmetullah " dedi mi, bu selamı sağındaki ve solundaki meleklerle veriyor. Sağımız ve solumuzdaki meleklerle veriyoruz biz bu selamı. Ondan sonra da Allah bize kıyamet günü söyleyeceğimiz toplu sloganı tekrar ettiriyor: "اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَ مِنْكَ تَبَارَكْتَ يَا ذُجَلَالِ وَلَا كِرَامِ" Şimdi bunu müezzin söylüyor biz seyrediyoruz, dinliyoruz. Hayır! Biz söyleyelim. Yani böyle topluca söylesek belki imam camiden atar belki de topluca söylemeye gerek yok. Kendi içimizden söyleyelim. Ve bunu bu niyetle söyleyelim arkadaşlar. Bunu bir günde inşallah yakuttan koltukta otururken söyleyeceğiz. İnşallah. Bu niyetle söyleyelim. Bugünden itibaren bunu ihmal etmeyeceğiz.

Ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn velhamdüli'llahi Rabbi'l âlemin. El-Fatiha.